

Protokoltilførsel om de stedfundne Forhandlinger, hævede Formanden Mødet.

„Naa, saa fik vi altsaa den Gris slagtet,“ sagde han muntert og rejste sig. „Værsgo', mine Herrer! ... Nu kan vi vist trænge til at faa lidt for Tanden!“

Med disse Ord hentydede han til den i dette Hus uundgaaelige „lille Forfriskning“, der imidlertid var bleven anrettet inde i Sideværelset, hvortil Døren nu blev aabnet af et omfangsrigt Bondefruentimmer med Gyldenstykkets Hue, Ørnenæse og en tre Etages Hage — Sogneraadsformandens Husholderske.

Under en allerede tændt Hængelampe stod det sædvanlige fedt besatte Bord, paa hvis Opdækning af solide Flæske- og Røgevarer der i Øjeblikket udfægtedes en hidsig Kamp mellem Lampens brandgule Lys og det endnu højt rødmende Aftenskær. I den mangefarvede Belysning tog Anretningen sig dobbelt indbydende ud, og Gæsterne satte sig ved Tallerknerne med en af det timelange Møde fuldskærpet Appetit.

Endog Emanuel kom efterhaanden i en hel oplivet Sindsstemning. Han saa' omkring paa denne Skare bredskuldrede Mænd, der trods alt, hvad der truede deres Fremtid, sad dér lige rolige og tillids-